

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 54 (371) Mierzeszyn, Boże Narodzenie 2019 r. ISSN 2082-0089 Rok 10

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

NASZE BOŻE NARODZENIE ROKU PAŃSKIEGO 2019

PAPIEŻ FRANCISZEK W SANKTUARIUM ŻŁÓBKA W GRECCIO
1 grudnia 2019 roku

Mierzeszyn, Boże Narodzenie A.D. 2019

„I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się! Oto zwiastuję Wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan”.

Lk 2,10-11

Drodzy Parafianie, Goście, Czytelnicy tej gazety!

Boże Narodzenie niesie radość. Przeszło dwa tysiące lat temu niebo otworzyło się i obwieściło całej ludzkości wielką radość, że narodził się Chrystus Pan Zbawiciel. Pan Bóg chce dla całej ludzkości, dla nas radości; nie chce byśmy byli smutni. Tam, gdzie jest Bóg, tam jest radość, nawet, gdy są wielkie trudności. Radość to jedno z imion Boga. Jesteśmy wszyscy powołani przez Boga do radości, aby uczestniczyć w życiu, w którym On żyje. Radością wielką było narodzenie się Zbawiciela. To wydarzenie jednak nie jest tylko historią, ale przede wszystkim aktualnością. Otrzymujemy ciągle od Boga radość wielką, którą jest narodzenie Zbawiciela w nas.

Boże Narodzenie to czas pojednania z Bogiem i ludźmi. Te słowa pojednania, pokoju zostały obwieszczane przy wydarzeniu Narodzenia Pańskiego. Bóg chce, aby w każdym z nas był Jego pokój. Pokój wymaga od nas, abyśmy pojednali się ze sobą, w naszych rodzinach, sąsiedztwie, ojczyźnie.

Proszę przyjąć, od proboszcza Parafii Mierzeszyn serdeczne życzenia świąteczne, aby w każdym z nas stało się Boże Narodzenie. Niech serce każdego człowieka stanie się żłóbkiem, w którym spocznie Bóg!

Do tych życzeń dołączam także modlitwę o Boże błogosławieństwo w Roku Pańskim 2020. „*Wielka tajemnica wiary*” – to hasło duszpasterskie nowego roku. Musi ono ogarnąć naszą codzienność, która ma być zawsze naznaczona Bożą obecnością w nas, zwłaszcza poprzez Eucharystię. W roku 2020 przeżyjemy m.in. beatyfikację wielkiego Prymasa Tysiąclecia Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz setną rocznicę urodzin Świętego Papieża Jana Pawła II. To wielcy Pasterze Kościoła i Ojczyzny. Starajmy się jeszcze bardziej korzystać z dziedzictwa ich wspaniałego życia!

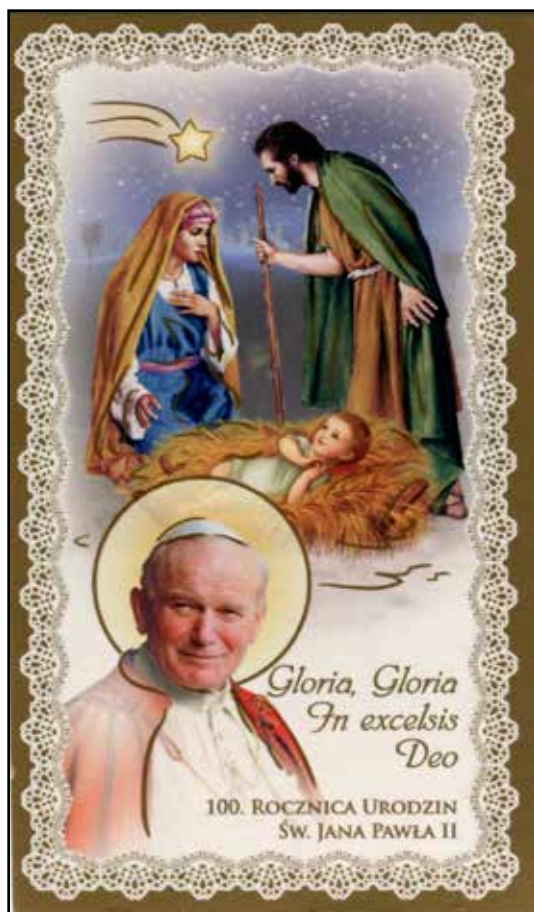
Niech wielka Radość, która narodziła się w Betlejem, narodzi się na nowo w każdym z nas!

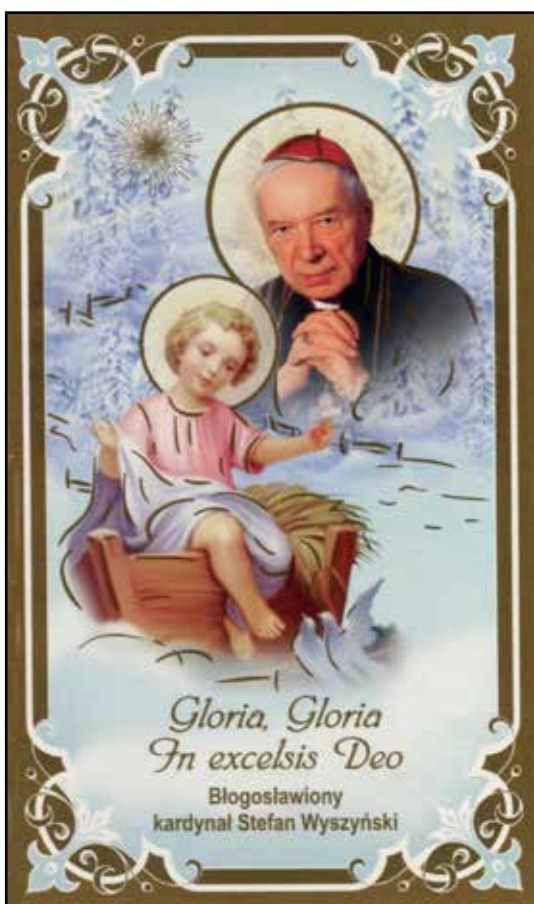
ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie

OBRAZKI KOŁĘDOWE 2019/2020

PAPIEŻ FRANCISZEK w GRECCIO

Ileż myśli ciśnie się na myśl w tym świętym miejscu! A jednak, w obliczu skały tych gór, jakże drogich św. Franciszkowi, jesteśmy przede wszystkim powołani do odkrycia prostoty.

Żłóbek, który św. Franciszek, na wzór ciasnej groty w Betlejem, zrealizował po raz pierwszy w tej małej przestrzeni, mówi sam przez się. Nie ma tutaj potrzeby mnożenia słów, ponieważ scena umieszczona przed naszymi oczyma wyraża mądrość potrzebną do pojęcia tego, co istotne.

Przed żłóbkiem odkrywamy, jak ważne dla naszego, często gorączkowego życia jest odnajdywanie chwil milczenia i modlitwy. Milczenia, aby kontemplować piękno oblicza Dzieciątka Jezus, Syna Bożego, zrodzonego w ubóstwie stajni. Modlitwy, aby wyrazić nasze zadziwione podziękowanie w obliczu tego ogromnego daru miłości, jaki jest nam dany.

W tym prostym i godnym podziwu znaku żłóbka, który przyjęła i przekazała z pokolenia na pokolenie pobożność ludowa, objawia się wielka tajemnica naszej wiary: Bóg nas miłuje tak bardzo, że dzieli nasze człowieczeństwo i nasze życie. Nigdy nie zostawia nas samymi; towarzyszy nam ze swoją ukrytą, ale nie niewidzialną obecnością. W każdych okolicznościach, w radości, jak i w bólu, jest On Emmanuelem, Bogiem z nami.

Podobnie jak pasterze z Betlejem, przyjmijmy zaproszenie, by udać się do groty, żeby zobaczyć i rozpoznać znak, który dał nam Bóg. Wtedy nasze serce będzie pełne radości i będziemy mogli ją zanieść tam, gdzie jest smutek; będzie pełne nadziei, którą można dzielić z tymi, którzy ją utracili.

Utożsamiajmy się z Maryją, która położyła swego Syna w żłobie, bo nie było miejsca w domu. Wraz z nią i ze świętym Józefem, jej oblubieńcem, utkwijmy swój wzrok w Dzieciątku Jezus. Jego uśmiech rozkwitający w nocy, niech rozproszy obojętność i otwiera serca na radość tych, którzy czują się miłowanymi przez Ojca, który jest w niebie.

papież FRANCISZEK

Greccio, 1 grudnia 2019 roku

ADMIRABILE SIGNUM LIST APOSTOLSKI OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O ZNACZENIU I WARTOŚCI ŻŁÓBKA

1. Godny podziwu znak żłóbka, tak drogi chrześcijanom, zawsze budzi zadziwienie i zdumienie. Przedstawienie wydarzenia narodzin Jezusa oznacza zwiastowanie tajemnicy wcielenia Syna Bożego, z prostotą i radością. Żłóbek jest jakby żywą Ewangelią, która wypływa z kart Pisma Świętego. Kontemplując scenę Bożego Narodzenia, jesteśmy zaproszeni do duchowego wyruszenia w drogę, pociągnięci pokorą Tego, który stał się człowiekiem, aby spotkać każdego człowieka. I odkrywamy, że On nas miłuje tak bardzo, że jednoczy się z nami, abyśmy i my mogli się z Nim zjednoczyć.

Tym listem chciałbym wesprzeć piękną tradycję naszych rodzin, które w okresie poprzedzającym Boże Narodzenie przygotowują żłóbek, a także zwyczaj umieszczania go w miejscach pracy, szkołach, szpitalach, więzieniach, na placach... To naprawdę realizacja twórczej wyobraźni, która wykorzystuje najbardziej różnorodne materiały do tworzenia małych arcydzieł piękna. Uczymy się od dzieciństwa: kiedy tato i mama wraz z dziadkami przekazują ten radosny zwyczaj, który uosabia bogatą duchowość ludową. Chciałbym, aby ta praktyka nie ustalała, a wręcz mam nadzieję, że tam, gdzie została zaniechana, zostanie odkryta na nowo i ożywiona.

2. Pochodzenie żłóbka jest zgodne przede wszystkim z niektórymi ewangelijnymi szczegółami narodzin Jezusa w Betlejem. Św. Łukasz Ewangelista mówi zwyczajnie, że Maryja „porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie” (2, 7). Jezus został złożony w żłobie, który po łacinie nazywa się *praeseptum*, skąd bierze się włoskie słowo *presepe*, a od którego wywodzimy nasze określenie żłóbek.

Wchodząc w ten świat, Syn Boży znajduje miejsce tam, gdzie zwierzęta przychodzą jeść. Siano staje się pierwszym posłaniem dla Tego, który objawi się jako „chleb, który z nieba zstąpił” (J 6, 41). Symbolikę tę uchwycił już św. Augustyn wraz z innymi Ojcami, gdy napisał: „W żłobie położony stał się pokarm naszym” (Mowa 189,4, w: Wybór mów, ATK, Warszawa 1973, s. 38). Istotnie, żłóbek zawiera różne tajemnice życia Jezusa i sprawia, że odczuwamy je jako bliskie naszego codziennego życia.

Przejdźmy jednak od razu do pochodzenia żłóbka, tak jak go pojmujemy. Myślą udajemy się do Greccio, w Valle Reatina, gdzie św. Franciszek prawdopodobnie się zatrzymał, zapewne w drodze z Rzymu, gdzie 29 listopada 1223 roku otrzymał

od papieża Honoriusza III zatwierdzenie swojej Reguły. Po jego podróży do Ziemi Świętej, grotty te przypominały mu w szczególny sposób krajobraz Betlejem. I możliwe, że w Rzymie, w Bazylice Santa Maria Maggiore, Biedaczyna był pod wrażeniem mozaik przedstawiających narodziny Jezusa, tuż obok miejsca, w którym zgodnie ze starożytną tradycją zachowały się deski żłóbka.

Źródła franciszkańskie szczegółowo opisują to, co wydarzyło się w Greccio. Piętnaście dni przed Świętami Bożego Narodzenia, Franciszek wezwał pewnego miejscowego człowieka o imieniu Jan i poprosił go o pomoc w spełnieniu pragnienia: „*Chcę bowiem dokonać pamiątki Dziecięcia, które narodziło się w Betlejem. Chcę naoznie pokazać Jego braki w niemowlęcych potrzebach, jak został położony w żłobie i jak złożony był na sianie w towarzystwie wołu i osła*”. Wierny przyjaciel, skoro tylko usłyszał, natychmiast poszedł, aby przygotować na wyznaczonym miejscu wszystko, co było potrzebne, zgodnie z życzeniem Świętego. 25 grudnia z różnych stron przybyło do Greccio wielu braci. Przybyli także mężczyźni i kobiety z okolicznych obojść, przynosząc kwiaty i pochodnie, aby rozświetlić tę świętą noc. Franciszek po przybyciu, znalazł żłób z sianem, wołu i osiołka. Ludzie, którzy się zbiegli, w obliczu sceny Bożego Narodzenia, okazali nigdy wcześniej niezaznaną, niewypowiedzianą radość. Następnie kapłan uroczystie odprawił na żłobie Eucharystię, ukazując związek między Wcieleniem Syna Bożego a Eucharystią. Przy tej okazji w Greccio nie było figurek: szopka została stworzona i zrealizowana przez tych, którzy byli obecni.

W ten sposób zrodziła się nasza tradycja: wszyscy wokół grotty, pełni radości, bez żadnego już dystansu między wydarzeniem, które się dokonuje, a tymi, którzy stają się uczestnikami tajemnicy.

Pierwszy biograf św. Franciszka, Tomasz z Celano, przypomina, że tamtej nocy do prostej i wzruszającej sceny dołączył dar cudownego widzenia: jeden z obecnych widział Dzieciątka Jezus leżące w żłobie. Od tego żłóbka Bożego Narodzenia roku 1223, „każdy z radością powrócił do siebie”.

3. Święty Franciszek, z prostotą tego znaku, dokonał wielkiego dzieła ewangelizacji. Jego nauczanie przeniknęło do serc chrześcijan i pozostaje aż do naszych dni jako autentyczna forma zaproponowania na nowo piękna naszej wiary z prostotą. Z drugiej strony, samo miejsce, w którym zrealizowano pierwszy żłóbek, wyraża i pobudza te uczucia. Greccio staje się schronieniem dla duszy, ukrywającej się na skale, aby dać się ogarnąć w milczeniu.

Dlaczego żłóbek wzbudza tyle zadziwienia i nas wzrusza? Przede wszystkim dlatego, że ukazuje

czułość Boga. On, Stwórca wszechświata, unia się do naszej małości. Dar życia, sam już za każdym razem dla nas tajemniczy, fascynuje nas jeszcze bardziej, gdy widzimy, że Ten, który narodził się z Maryi, jest źródłem i wsparciem każdego życia. W Jezusie Ojciec dał nam brata, który wychodzi, by nas szukać, kiedy jesteśmy zdezorientowani i zatracamy kierunek; wiernego przyjaciela, który jest zawsze blisko nas; dał nam swego Syna, który nam przebacza i podnosi nas z grzechu.

Tworzenie żłóbka w naszych domach pomaga nam przeżyć na nowo historię, którą przeżywano w Betlejem. Oczywiście Ewangelie zawsze pozostają źródłem, które pozwala poznać i rozważyć to Wydarzenie. Jednak jego przedstawienie w żłóbku pomaga wyobrazić sobie sceny, pobudza uczucia, zachęca do poczucia się zaangażowanymi w historię zbawienia, współczesnymi wydarzeniu, które jest żywe i aktualne w najróżniejszych kontekstach historycznych i kulturowych.

W sposób szczególny, począwszy od swego franciszkańskiego pochodzenia, żłóbek jest zachętą do „odczuwania”, „dotknięcia” ubóstwa, które Syn Boży wybrał dla siebie w swoim wcieleniu. W ten sposób jest to pośrednio wezwanie do naśladowania Jego drogi pokory, ubóstwa, ogołocenia, która prowadzi od betlejemskiego żłóbka do krzyża. Jest to wezwanie, aby Go spotkać i miłosiernie Mu służyć w najbardziej potrzebujących braciach i siostrach (por. Mt 25, 31-46).

4. Chciałbym teraz dokonać przeglądu różnych znaków żłóbka, aby pojąć znaczenie, jakie w sobie niosą. Po pierwsze, opisujemy kontekst gwiazdzonego nieba w ciemności i w ciszy nocy. Czynimy to nie tylko z powodu wierności opisom ewangelijnym, ale także ze względu na znaczenie, jakie posiada. Pomyślmy, ile razy nasze życie otacza noc. Otóż, nawet w tych chwilach Bóg nie zostawia nas samymi, ale staje się obecny, aby odpowiedzieć na decydujące pytania dotyczące sensu naszego istnienia: kim jestem? Skąd pochodzę? Dlaczego urodziłem się w tym czasie? Dlaczego kocham? Dlaczego cierpię? Dlaczego umrę? Aby odpowiedzieć na te pytania, Bóg stał się człowiekiem. Jego bliskość niesie światło tam, gdzie jest mrok i oświeca tych, którzy przechodzą przez ciemności cierpienia (por. Łk 1, 79).

Warto też zwrócić uwagę na krajobrazy, będące częścią żłóbka. Często przedstawiają one ruiny starożytnych domów i budynków, które w pewnych przypadkach zastępują Grotę Betlejemską i stają się domem Świętej Rodziny. Wydaje się, że ruiny te zostały zainspirowane Złotą Legendą dominikanina, Jakuba da Voragine (XIII wiek), gdzie czytamy o pewnym pogańskim przekonaniu, że Świątynia Pokoju w Rzymie upadnie, gdy porodzi Dziewica. Te ruiny są przede wszystkim widzialnym znakiem upadłej ludzkości, tego

wszystkiego, co popada w ruinę, co jest zepsute i zasmucone. Ta sceneria mówi, że Jezus jest nowością pośród starego świata i przyszedł, aby uleczyć i odbudowywać, żeby przywrócić nasze życie i świat do pierwotnej wspaniałości.

5. Ileż wzruszenia powinno nam towarzyszyć, gdy umieszczamy w żłóbku góry, strumienie, owce i pasterzy! W ten sposób pamiętamy, że – jak zapowiadali prorocy – całe stworzenie uczestniczy w święcie przyjścia Mesjasza. Aniołowie i gwiazdy-komety są znakiem, że my również jesteśmy powołani, by wyruszyć, dotrzeć do grotty i adorować Pana.

„Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił” (Łk 2, 15): tak mówią pasterze po tym, co zwiastowali aniołowie. To bardzo piękne nauczanie, które do nas dociera w prostocie opisu. W przeciwieństwie do wielu ludzi, którzy mają zamiar zrobić tysiące innych rzeczy, pasterze stają się pierwszymi świadkami tego, co istotne, to znaczy zbawienia, które jest dane. To najbardziej pokorni i najubożsi potrafią przyjąć wydarzenie Wcielenia. Bogu, który przychodzi spotkać się z nami w Dzieciątku Jezus, pasterze odpowiadają, wyruszając ku Niemu, na spotkanie miłości i wdzięcznego zdumienia. To właśnie spotkanie między Bogiem a Jego dziećmi, dzięki Jezusowi, rodzi naszą religię, stanowiąc jej wyjątkowe piękno, które w szczególny sposób jaśnieje w żłóbku.

6. W naszych żłóbkach zwykle umieszczamy wiele figurek symbolicznych. Przede wszystkim zebranych i ludzi, którzy nie znają żadnej innej obfitości poza obfitością serca. Również one są pełnoprawnie bliskie Dzieciątku Jezus, i nikt nie może ich eksmitować ani odsunąć od kołyski, tak bardzo prowizorycznej, że otaczający ją ubodzy wcale nie są dysonansem. Ubodzy są wręcz uprzywilejowani w tej tajemnicy i często najbardziej potrafią rozpoznać obecność Boga wśród nas.

Ubodzy i ludzie prości w żłóbku przypominają, że Bóg staje się człowiekiem dla tych, którzy bardziej odczuwają potrzebę Jego miłości i proszą o Jego bliskość. Jezus, „cichy i pokorny sercem” (Mt 11, 29), urodził się ubogi, prowadził proste życie, aby nas nauczyć uchwycenia tego, co istotne i tym żyć. Ze żłóbka wyraźnie wylania się przesłanie, że nie możemy dać się zwieść bogactwu i wielu ulotnym propozycjom szczęścia. Pałac Heroda jest w tle, zamknięty, głuchy na zwiastowanie radości. Rodząc się w żłobie, sam Bóg rozpoczyna jedyną prawdziwą rewolucję, która daje nadzieję i godność wydziedziczonym, usuniętym na margines: rewolucję miłości, rewolucję czułości. Ze żłóbka Jezus, z łagodną mocą wygłasza apel o dzielenie się z ostatnimi, jako drogę do bardziej ludzkiego i braterskiego świata, w którym nikt nie jest wykluczony i usuwany na margines.

Często dzieci - ale nawet dorośli! - lubią dodawać do żłóbka inne figurki, które zdają się nie mieć związku z opowieściami ewangelijnymi. A jednak ta wyobraźnia pragnie wyrazić, że w nowym świecie, zainaugurowanym przez Jezusa, jest miejsce dla wszystkiego, co ludzkie i dla każdego stworzenia. Od pasterza po kowala, od piekarza po muzyków, od kobiet niosących dzbany z wodą, po bawiące się dzieci...: wszystko to przedstawia codzienną świętość, radość z wykonywania w niezwykle sposób codziennych czynności, gdy Jezus dzieli z nami swoje Boskie życie.

7. Stopniowo żłóbek prowadzi nas do groty, w której znajdują się figurki Maryi i Józefa. Maryja jest mamą, która podziwia swoje dziecko i ukazuje je tym, którzy przychodzą, by je odwiedzić. Jej figurka przywołuje na myśl wielką tajemnicę, która dotyczyła tej Dziewczyny, gdy Bóg zapukał do drzwi Jej niepokalanego serca. Na zwiastowanie anioła, który prosił Ją, by została Matką Boga, Maryja odpowiedziała pełnym i całkowitym posłuszeństwem. Jej słowa: „*Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!*” (Łk 1, 38), są dla nas wszystkich świadectwem tego, jak w wierze oddać się woli Bożej. Dzięki temu „*tak*”, Maryja stała się matką Syna Bożego, nie tracąc swego dziewictwa, a wręcz uświęcając je dzięki Niemu. Widzimy w Niej Matkę Boga, która nie zachowuje swego Syna jedynie dla siebie, ale prosi wszystkich, aby byli posłuszni Jego słowu i wprowadzali je w życie (por. J 2, 5).

Obok Maryi, w postawie chronienia Dzieciątka i Jego matki, jest święty Józef. Zwykle przedstawiany jest z kijem w dłoni, a czasem również trzymający lampę. Święty Józef odgrywa bardzo ważną rolę w życiu Jezusa i Maryi. Jest opiekunem, który niestrudzenie chroni swoją rodzinę. Kiedy Bóg przestrzega go przed zagrożeniem ze strony Heroda, nie waha się wyruszyć w drogę i wyemigrować do Egiptu (por. Mt 2, 13-15). A gdy niebezpieczeństwo minie, zabierze rodzinę z powrotem do Nazaretu, gdzie będzie pierwszym wychowawcą Jezusa - dziecka i nastolatka. Józef nosił w sercu wielką tajemnicę, która otaczała Jezusa i Maryję, jego oblubienicę, i jako człowiek sprawiedliwy zawsze ufał woli Bożej i ją realizował.

8. Serce żłóbka zaczyna bić, kiedy w Boże Narodzenie składamy w nim figurkę Dzieciątka Jezus. Bóg przedstawia się w ten sposób w dziecku, aby powierzyć się objęciu naszych ramion. W słabości i kruchości ukrywa swoją moc, która wszystko stwarza i przekształca. Wydaje się to niemożliwe, a jednak tak jest: w Jezusie Bóg był dzieckiem i jako takie chciał objawić wspaniałość swojej miłości, która przejawia się w uśmiechu i w wyciągnięciu rąk ku każdemu.

Narodziny dziecka budzą radość i zadziwienie, ponieważ stawiają przed wielką tajemnicą życia.

Widząc jaśniejące oczy młodych małżonków, gdy stają przed ich nowo narodzonym synem, rozumiemy uczucia Maryi i Józefa, którzy obserwując Dzieciątka Jezus, dostrzegli obecność Boga w swoim życiu.

„*Bo życie objawiło się*” (1 J 1, 2): w ten sposób apostoł Jan podsumowuje tajemnicę Wcielenia. Żłóbek ukazuje nam, pozwala nam dotknąć tego wyjątkowego i niezwykłego wydarzenia, które zmieniło bieg historii, a od którego również liczymy lata przed i po narodzeniu Chrystusa.

Sposób działania Boga niemal oszałamia, ponieważ wydaje się niemożliwe, aby wyrzekł się swojej chwały, żeby stać się człowiekiem, takim jak my. Cóż za niespodzianka, że Bóg przyjmuje nasze własne zachowania: śpi, karmi się mlekiem matki, płacze i bawi się jak wszystkie dzieci! Jak zawsze, Bóg wprawia w zakłopotanie, jest nieprzewidywalny, nieustannie poza naszymi schematami. Zatem żłóbek ukazując nam Boga wkraczającego w świat, pobudza nas do myślenia o naszym życiu wpisanym w życie Boga; zachęca, abyśmy stali się Jego uczniami, jeśli chcemy osiągnąć ostateczny sens życia.

9. Kiedy zbliża się święto Objawienia Pańskiego umieszczane są w żłóbku trzy figurki Mędrców. Obserwując gwiazdę, ci mądrzy i bogaci władcy ze Wschodu udali się do Betlejem, aby poznać Jezusa i ofiarować mu dary w postaci złota, kadzidła i mirry. Również te dary mają znaczenie alegoryczne: złoto oddaje cześć królewskości Jezusa; kadzidło jego boskości; mirra, jego świętemu człowieczeństwu, które zazna śmierci i pochówku.

Patrząc na tę scenę w żłóbku, jesteśmy wezwani do refleksji na temat odpowiedzialności każdego chrześcijanina za bycie ewangelizatorem. Każdy z nas staje się przynoszącym Dobrą Nowinę tym, których spotykamy, dając świadectwo radości ze spotkania z Jezusem i umiłowaniem Go poprzez konkretne uczynki miłosierdzia.

Mędrcy nauczają, że można wychodzić z bardzo daleka, aby dotrzeć do Chrystusa. Są ludźmi bogatymi, mądrymi cudzoziemcami, spragnionymi nieskończoności, wyruszającymi w długą i niebezpieczną podróż, która wiedzie ich do Betlejem (por. Mt 2, 1-12). Gdy stają przed Królem-Dzieciątkiem przepelnia ich wielka radość. Nie dają się zgorszyć ubóstwem otoczenia. Nie wahają się paść na kolana i oddać Mu pokłon. Przed Nim rozumieją, że Bóg, podobnie jak z suwerenną mądrością kieruje gwiazdami, tak też kieruje biegiem historii, unijając możliwych i wywyższając pokornych. Z pewnością po powrocie do swego kraju opowiedzieli o tym zaskakującym spotkaniu z Mesjaszem, zapoczątkowując podróż Ewangelii wśród narodów.

10. Gdy stajemy przed żłóbkiem, myśl chętnie powraca do okresu dzieciństwa, kiedy

niecierpliwie oczekiwaliśmy, aby zacząć go budować. Wspomnienia te prowadzą nas do ciągłego uświadamiania sobie wielkiego daru, który został nam dany wraz z przekazaną nam wiarą. Jednocześnie sprawiają, że odczuwamy obowiązki i radość umożliwienia naszym dzieciom i wnukom udziału w tym samym doświadczeniu. Nie ma znaczenia, w jaki sposób urządzony jest żłóbek. Może być zawsze taki sam, albo przerabiany co roku. Liczy się to, aby przemawiał do naszego życia. Wszędzie i w jakiegokolwiek formie, żłóbek mówi o miłości Boga – Boga, który stał się dzieckiem, aby nam powiedzieć, jak blisko jest każdego człowieka, niezależnie od stanu, w którym się on znajduje.

Drodzy bracia i siostry, żłóbek należy do miłego i wymagającego procesu przekazywania wiary. Począwszy od dzieciństwa, a następnie w każdym okresie życia, uczy nas kontemplować Jezusa, odczuwać miłość Boga do nas, odczuwać i wierzyć, że Bóg jest z nami, a my jesteśmy z Nim, wszyscy jako dzieci i bracia dzięki temu Dzieciątku, Synowi Boga i Dziewicy Maryi. I odczuwać, że na tym polega szczęście. W szkole świętego Franciszka otworzymy serce na tę prostą łaskę, pozwólmy aby z zadziwienia zrodziła się pokorna modlitwa: nasze „dziękuję” Bogu, który zechciał dzielić z nami wszystko, aby nas nigdy nie zostawił samymi.

W Greccio, w Sanktuarium Żłóbka, 1 grudnia 2019 roku, w siódmym roku mego pontyfikatu.

papież FRANCISZEK

Ks. Andrzej Sowiński w Sanktuarium Żłóbka w Greccio (Włochy, region Lacjum, prowincja Rieti), 24 lipca 2005 roku

JUBILEUSZ LORETAŃSKI DLA PODRÓŻUJĄCYCH SAMOLOTAMI

8 grudnia 2019 – 10 grudnia 2020

Odpust zupełny
dla nawiedzających
kaplicę Portu Lotniczego
w Gdańsku

MODLITWA JUBILEUSZOWA

Panie Boże, Twoja chwała jest większa od niebios,
Spraw, by we wzbijaniu się do lotu
Wzniósł się na wyżyny również nasz duch
I podaruj nam skrzydła wiary, nadziei i miłości.
Niech promienie Bożego Miłosierdzia
Wyznaczają drogę każdego samolotu
I niech łączą ludzi wszystkich kontynentów
W uścisku miłości, przyjaźni, solidarności i pokoju.
Przez matczyne wstawiennictwo Błogosławionej
Dziewicy z Loreto
Chroń wszystkich, którzy Ją wzywają jako
Niebiańską Patronkę,
By szczęśliwie zakończyli swoją podróż
Między krajami i narodami świata.
Tobie, Ojcze,
Który ze swym Synem królujesz w chwale
W jedności z Duchem Świętym,
Chwała i cześć na wieki.
Amen!
Maryjo, Królowo i Bramo Niebios,
Módl się za nami!

NASZE DUSZPASTERSTWO W OKRESIE ŚWIĄTECZNO-NOWOROCZNYM 2019/2020

MSZE ŚWIĘTE RORATNIE do poniedziałku, 23 grudnia o godz. 18.00.

CHORYCH z sakramentami świętymi z okazji świąt Bożego Narodzenia odwiedzę w piątek, 20 grudnia. Następna wizyta dopiero w pierwszy piątek, 7 lutego 2020 roku.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA z okazji uroczystości Narodzenia Pańskiego (i pierwszego piątku, 3 stycznia!): w piątek, 20 grudnia od godz. 17.00 do 17.45, w sobotę, 21 grudnia od godz. 17.00 do 17.45 oraz w poniedziałek, 23 grudnia od godz. 17.00 do 17.45.

MSZA ŚWIĘTA Z OKAZJI ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA w Domu Pomocy Społecznej w Zaskoczynie w piątek, 20 grudnia o godz. 14.00. W związku z wizytą duszpasterską kolędą, w tym okresie (od 27 grudnia 2019 do 24 stycznia 2020 roku) nie będą sprawowane Msze święte w Domu Pomocy Społecznej w Zaskoczynie.

CZWARTA NIEDZIELA ADWENTU, niedziela, 22 grudnia. Msze święte o godz. 7.30 w kościele św. Bartłomieja Apostoła oraz o godz. 9.30 i 11.00 w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa.

W WIGILIĘ BOŻEGO NARODZENIA, we wtorek, 24 grudnia **Msza święta wigilijna o godz. 20.00** w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zapraszam na tę Mszę świętą szczególnie dzieci, młodzież, rodziców z małymi dziećmi. **O godz. 22.00 będzie sprawowana Pasterka w kościele św. Bartłomieja Apostoła.** Oczywiście tego dnia tradycyjnie wstrzymujemy się od spożywania potraw mięsnych. Pamiętajmy, że na stole wigilijnym nie może być alkoholu! Pasterka na Watykanie będzie sprawowana tego dnia przez Ojca Świętego Franciszka o godz. 21.30.

W TVPI: o godz. 17.30 rodzinne kolędowanie na Jasnej Górze; godz. 20.00 orędzie ks. arcybiskupa Grzegorza Rysia; godz. 20.20 koncert kolęd z udziałem Pary Prezydenckiej.

W UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO, w środę, 25 grudnia Msze święte **o godz. 0.00 (Pasterka)**, oraz o godz. 9.30 i 11.00 (te Msze święte w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa). Kolekta z Pasterki przeznaczona jest na utrzymanie Domu Samotnej Matki w Gdańsku Matemblewie. Ofiary składane do „*aniołka*” przy żłóbku przeznaczone są na utrzymanie Bazyliki Narodzenia Pańskiego w Betlejem oraz innych miejsc świętych w Ziemi Świętej.

W TVPI: o godz. 11.55 „*Urbi et orbi*” – transmisja błogosławieństwa papieskiego z Watykanu; godz. 12.45 kolędowanie z „*Arką Noego*”; godz. 17.30 kolędowanie w Ostrej Bramie cz.1.

W czwartek, 26 grudnia święto **ŚWIĘTEGO SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA.** Msze święte o godz. 7.30, (w kościele św. Bartłomieja Apostoła), oraz o godz. 9.30 i 11.00 (w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa). Tego dnia swoimi ofiarami wspomagamy KUL i inne uczelnie katolickie.

W TVPI: godz. 17.30 kolędowanie w Ostrej Bramie cz. 2.

W piątek, 27 grudnia rozpocznie się w naszej parafii **WIZYTA DUSZPASTERSKA KOLĘDA.** Grafik kolędy zamieszczony jest w „*opłatkowej*” gazecie parafialnej nr 51 (368). Kapłan udaje się do domów i rodzin, aby zanieść Boże błogosławieństwo. Jest to przede wszystkim wizyta duszpasterska, podczas której zaproszeni są wszyscy do wspólnej modlitwy, do zastanowienia się nad praktykami religijnymi. Kolęda ma także służyć lepszemu wzajemnemu poznaniu się, zbliżeniu duszpasterza do powierzonych jego trosce parafian i odwrotnie. To okazja do rozmowy o radościach i smutkach odwiedzanych rodzin oraz o wspólnych sprawach wspólnoty parafialnej.

Tego dnia obowiązuje normalnie wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Zgodnie z Kodeksem Prawa Kanonicznego (kan. 1251) tylko przypadające piątki uroczystości znoszą ten nakaz. Jedynie oktawa Wielkanocy ma tak wysoką rangę i wszystkie jej dni są uroczystościami Paschy. Natomiast dni oktawy Narodzenia Pańskiego mają rangę niższą.

W niedzielę, 29 grudnia **ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYI I JÓZEFA**. Msze święte o godz. 7.30 (w kościele św. Bartłomieja Apostoła) oraz o godz. 9.30 i 11.00 (w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa).

We wtorek, 31 grudnia – **OSTATNI DZIEŃ ROKU PAŃSKIEGO 2019**. O godz. 18.00 Msza święta dziękczynno – prześlągalna w kościele św. Bartłomieja Apostoła. Tego dnia można otrzymać odpust zupełny przy spełnieniu zwykłych warunków w kościele, należy też pobożnie uczestniczyć w uroczystym śpiewie hymnu „*Ciebie, Boga wystawiamy...*” – w celu podziękowania za otrzymane dobrodziejstwa w kończącym się roku.

NOWY ROK 2020, środa, 1 stycznia uroczystość **ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI**. Msze święte o godz. 7.30 (w kościele św. Bartłomieja Apostoła) oraz o 9.30 i 11.00 (w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa). Tego dnia przeżywamy także 53. Światowy Dzień Pokoju. Odpustu zupełnego udziela się tego dnia wiernemu, który przy spełnieniu zwykłych warunków, w kościele lub w kaplicy, będzie pobożnie uczestniczył w uroczystym śpiewie bądź recytacji hymnu: „*O Stworzycielu Duchu przyjdź...*” w celu uproszenia Bożej mocy na cały rok. Przypominam, że w dniu 1 stycznia mamy obowiązek uczestniczenia w Mszy świętej świątecznej!

TVPI: godz. 11.45 Anioł Pański - transmisja modlitwy w Światowy Dzień Pokoju z Watykanu.

3 stycznia – **PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA** – o godz. 17.00 okazja do spowiedzi świętej.

W poniedziałek, 6 stycznia uroczystość **OBJAWIENIA PAŃSKIEGO „TRZECH KRÓLI”**. Msze święte o godz. 7.30 (w kościele św. Bartłomieja Apostoła) oraz o godz. 9.30 i 11.00 (w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa). Tego dnia w kościele błogosławi się m.in. kredę, którą znaczymy drzwi naszych domów i mieszkań. Formuła tradycyjna K+M+B 2020 od inicjałów Mędrców albo formuła C+M+B 2020 w nawiązaniu do „*Christus mansionem benedicat*” („*Niech Chrystus błogosławi temu domowi*”). W święto „Trzech Króli” naszymi ofiarami wspomagamy misje katolickie w świecie.

TVPI: godz. 11.45 Orszak Trzech Króli – transmisja.

Niedziela, 12 stycznia **ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO**. Ta niedziela kończy okres Narodzenia Pańskiego (jednak w wielu parafiach w Polsce „przedłuża się” ten okres aż do 2 lutego poprzez śpiew kolęd i wystrój świąteczny kościołów).

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie

Mierzeszyn, 14 grudnia 2019 roku

Miłujmy czynem i prawdą

ARCYBISKUP SENIOR ARCHIDIECEZJI WARMIŃSKIEJ EDMUND PISZCZ

PL 10-006 Olsztyn, ul. Staszica 5, tel. +48 89 535 49 58, fax +48 89 523 50 41

Olsztyn, 20 listopada 2019

Drogi Księżę Proboszczu,

serdecznie dziękuję za życzenia, złożone mi z okazji moich imienien, a także z okazji mojego 90 roku życia. Z pokorą przyjmuję, że Bóg obdarzył mnie dość długim darem życia i pogody ducha, a także życzliwością wielu ludzi, za co jestem Mu ogromnie wdzięczny.

Z perspektywy 90 lat widzę i stwierdzam, że wszystko jest łaską, jaką Bóg obdarza i z jaką trzeba współdziałać, by rodziło się szeroko rozumiane dobro. Łaską jest bowiem nie tylko radość; ale także refleksyjny smutek. Łaską jest nie tylko zdrowie, ale także cierpienie. Nie tylko duchowe bogactwo, lecz także duchowe ubóstwo.

Dziękuję więc serdecznie za przesłane mi życzenia, za wszelkie wyrażone w nich myśli i słowa. Zapewniam także o pamięci w modlitwie, bo to jest płaszczyzna, na której możemy się zawsze spotykać duchowo, moralnie wspierać i wzajemnie sobie pomagać.

Jeszcze raz wyrażam swą wdzięczność za pamięć i życzliwość, łączę miłe pozdrowienia i z serca błogosławię.

Ps. Dziękuję za słowa życzeń zamieszczone "U św. Bartłomieja w Mierzeszynie". Była to dla mnie również bardzo miła niespodzianka.

+ Edmund Piszcz

ARCYBISKUP WARMIŃSKI SENIOR

Pozdrawiam i błogosławię -

w ostatnim czasie...

PRZYSTĄPIĄ DO OŁTARZA, ABY ZAWRZEĆ SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

dnia 27 grudnia 2019 o godz. 16.00:

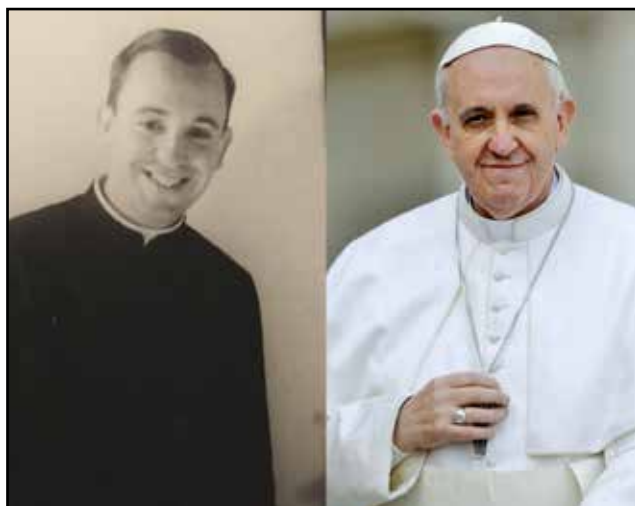
1. LUKASZ NADOLNY, zam. Lubań, ul. Rubinowa 57 i DOMINIKA WERONIKA DYSARZ, zam. Błotnia 5 (narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH

480. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
481. Antonina Kisiel, Błotnia
482. Halina Ronowicz, Błotnia
483. Zygmunt Kielczykowski, Mierzszyn
484. Bronisława Malec, Mierzszyn
485. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
486. Tadeusz Koprowicz, Olszanka
487. Zyta i Marian Lorenc z Mamą, Mierzszyn
488. Marta Meier, Mierzszyn
489. Alicja Ruszkowska, Mierzszyn
490. Gertruda i Jan Rojkiewicz, Mierzszyn
491. Irena Niemykin, Mierzszyn
492. Grażyna i Lech Kowalscy, Mierzszyn
493. Ewa Pliszczyńska, Mierzszyn
494. Franciszka Kobus, Roszkowo
495. Władysław Gajęcki, Domachowo
496. Klara Strąk, Domachowo
497. Agata Kucharz, Domachowo
498. Eryka Żurek, Domachowo
499. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
500. Helena Stosio, Domachowo
501. Henryka Bystrzak, Warcz
502. Genowefa Muszyńska, Domachowo
503. Jadwiga i Paweł Schutzmann, Graniczna Wieś
504. Wiesław Kielczykowski, Mierzszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

50. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ KAPLAŃSKICH OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA 1969 13 grudnia 2019

Módlmy się za Papieża Franciszka, który 13 grudnia 2019 roku obchodzi 50. rocznicę święceń kapłańskich. Niech Pan, który powołał go do bycia szafarzem Świętych Misteriów i Biskupem Rzymu, prowadzi go i wspiera łaską Swego Ducha oraz obdarza pociechą pochodzącą z modlitwy całego Kościoła. Amen.

PROŚBA DO PARAFIAN O SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

- 21 grudnia: Miłowo
23 grudnia: Błotnia wybudowanie
28 grudnia: Błotnia wioska
30 grudnia: Warcz przy szosie
4 stycznia: Warcz wioska
27 kwietnia: Zaskoczyn
11 stycznia: Domachowo stare domy
18 stycznia: Domachowo 16 i 17
25 stycznia: rodzice dzieci pierwszokomunijnych
1 lutego: Domachowo 13, 14 i 15
8 lutego: Mierzszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
15 lutego: Mierzszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
22 lutego: rodzice młodzieży bierzmowanej
29 lutego: Mierzszyn, ul. Osiedlowa
7 marca: Mierzszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
14 marca: Mierzszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
21 marca: Mierzszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
28 marca: Kozia Góra i Szklana Góra
4 kwietnia: Mierzszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
8 kwietnia: Mierzszyn wybudowanie od strony Miłowa
11 kwietnia: Olszanka
18 kwietnia: Mierzszyn wybudowanie od strony Domachowa
25 kwietnia: Miłowo
1 maja: Błotnia wybudowanie
8 maja: rodzice dzieci pierwszokomunijnych
16 maja: Błotnia wioska
23 maja: Warcz przy szosie
30 maja: Warcz wioska
6 czerwca: Zaskoczyn
13 czerwca: Domachowo stare domy
20 czerwca: Domachowo 16 i 17
27 czerwca: Domachowo 13, 14 i 15
4 lipca: Mierzszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
11 lipca: Mierzszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
18 lipca: Mierzszyn ul. Osiedlowa
25 lipca: Mierzszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
1 sierpnia: Mierzszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
8 sierpnia: Mierzszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
14 sierpnia: Kozia Góra i Szklana Góra
22 sierpnia: Mierzszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
29 sierpnia: Mierzszyn wybudowanie od strony Miłowa
5 września: Olszanka
12 września: Mierzszyn wybudowanie od strony Domachowa
19 września: Miłowo
26 września: Błotnia wybudowanie
3 października: Błotnia wioska
10 października: Warcz przy szosie
- uwaga: klucze do kościoła znajdują się u państwa K. W. Czerwińskich*

MIKOŁAJKI PARAFIALNE W KOŚCIELE ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA
Mierzeszyn, 6 grudnia 2019 roku

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNI – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.